

Pravietisks sapnis

2017.gada 25.jūnijā

Sapnī es atrados pilsētā,kuru sauc "Kristiešu pilsēta".Es stāvēju pie pilsētas galvenā elektro sadales skapja.

Pēkšņi skapī kaut kas notika,un visā pilsētā pazuda gaisma. Es gaidīju,ka tūlīt saskries cilvēki un sāks meklēt bojājuma iemeslu,taču kādu laiku pilnīgi neviens nenāca.Es redzēju,ka ļaudis kaut kā pielāgojas un samierinās ar gaismas trūkumu.

Pēc kāda laiciņa tomēr atnāca vien daži cilvēki,tomēr ļaudīm,kuri atnāca,jau bija kāda gaisma,kas nāca no viņiem pašiem."No kurienes šiem gaisma,ja reiz gaismas nav ?",es pie sevis nodomāju.Tad es ieraudzīju,ka tāda pati gaisma bija arī man.Tā gaisma,kas nāca no mums,izgaismoja to elektro sadales skapi,taču no pilsētas neviens nenāca šeit neko remontēt.

Dīvainākais bija tas,ka par gaismas trūkumu bija noraizējušies tieši tie,kuriem pašiem jau bija gaisma,nevis tie,kuriem tās nebija.Absolūtajam vairākumam bija viss vienalga. Tie kaut kā mēģināja samierināties un pielāgoties."Pasaulē gan tā nenotiek !",es nodomāju. Ļaudis gan mēģina uzreiz novērst gaismas trūkumu ! Sapņa beigas.

Skaidrojums.

Es domāju,ka pravietiskās kalpošanas uzdevums - izgaismot problēmu.Bet remontēt (savest kārtībā) vajag tiem,uz kuriem tā problēma attiecas.Ja kristieši saved kārtībā lietas,ko pravieši viņiem saka,tad viņu pilsētā atnāk Gaisma.Ja nesaved kārtībā (kas visbiežāk notiek),tad pilsēta turpina palikt tumsā.Bībele saka,ka Kristus ir pasaules Gaisma.Kam tā būs,tas nestaigās tumsībā.